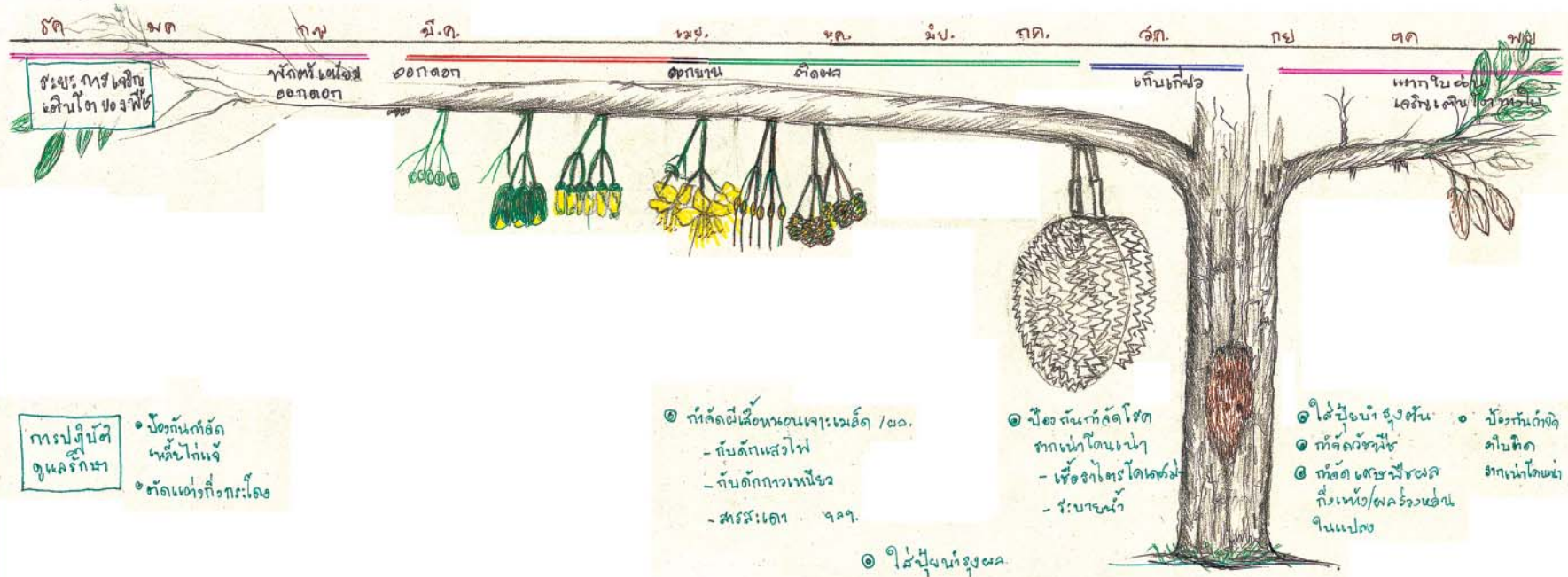

ปฏิทินการขจัดกาชศัตรูพืชเขียมน กษณีสวนเก่า ชัยพรัดยะลา

ศัตรูพืช /
ชนิดไม้ใหญ่
หนามส้ม

หนอนเงาะเขียด
หนอนเงาะดำ

รากหญ้า โคนหญ้า
ราสีชมพู
โรคราใบดก

ภาพโดย: จารุภา คงขณะนะ สำนักงานเกษตรจังหวัดยะลา

ปฏิบัติการจัดการศัตรูทุเรียน พันธุ์ หมอนทอง กรณีสวนเก่า จังหวัด จันทบุรี

เดือน	มีนาคม	พฤษภาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม																
ระยะการเจริญเติบโต	กิ่งพุ่งขึ้น - แตกใบอ่อนสีส้มฉ่ำ				ดอกออก				พุ่มขยาย																			
	<p><u>โรค</u></p> <p>1. รากเน่าโคนเน่า</p> <p>2. ภัยพิบัติ</p> <p><u>ศัตรูพืช</u></p> <p>1. ตั๊กแตนตำข้าว</p> <p>2. เพลี้ยไฟ</p> <p>3. เพลี้ยจักจั่น</p> <p>4. หนอนเจาะลำต้น</p>				<p><u>โรค</u></p> <p>1. ตั๊กแตนตำข้าว</p> <p>2. เพลี้ยไฟ</p> <p>3. เพลี้ยจักจั่น</p> <p>4. หนอนเจาะลำต้น</p>				<p><u>โรค</u></p> <p>1. ตั๊กแตนตำข้าว</p> <p>2. เพลี้ยไฟ</p> <p>3. เพลี้ยจักจั่น</p> <p>4. หนอนเจาะลำต้น</p>				<p><u>โรค</u></p> <p>1. รากเน่า</p> <p>2. ภัยพิบัติ</p> <p><u>ศัตรูพืช</u></p> <p>1. ตั๊กแตนตำข้าว</p> <p>2. เพลี้ยไฟ</p> <p>3. เพลี้ยจักจั่น</p> <p>4. หนอนเจาะลำต้น</p>				<p><u>โรค</u></p> <p>1. รากเน่า</p> <p>2. ภัยพิบัติ</p> <p><u>ศัตรูพืช</u></p> <p>1. ตั๊กแตนตำข้าว</p> <p>2. เพลี้ยไฟ</p> <p>3. เพลี้ยจักจั่น</p> <p>4. หนอนเจาะลำต้น</p>				<p><u>โรค</u></p> <p>1. รากเน่า</p> <p>2. ภัยพิบัติ</p> <p><u>ศัตรูพืช</u></p> <p>1. ตั๊กแตนตำข้าว</p> <p>2. เพลี้ยไฟ</p> <p>3. เพลี้ยจักจั่น</p> <p>4. หนอนเจาะลำต้น</p>				<p><u>โรค</u></p> <p>1. รากเน่า</p> <p>2. ภัยพิบัติ</p> <p><u>ศัตรูพืช</u></p> <p>1. ตั๊กแตนตำข้าว</p> <p>2. เพลี้ยไฟ</p> <p>3. เพลี้ยจักจั่น</p> <p>4. หนอนเจาะลำต้น</p>			

ภาพโดย: ชมัญญาญจน์ ปัญญาวิวัฒน์ สำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี

ปฏิทินการจัดการศัตรูพืชเรียนตามระยะการเจริญเติบโต

	แตกใบอ่อน-ใบแก่ (เดือนที่ 1-4)	ออกดอก-ติดผลเล็ก (เดือนที่ 5-6)	พัฒนาผล (เดือนที่ 7-8)	ผลแก่-เก็บเกี่ยว (เดือนที่ 9-12)
โรคพืช	ใบติด ราสีชมพู ใบจุด รากเน่า-โคนเน่า ใบไหม้ แอนแทรคโนส ใบจุดสาหร่าย	แอนแทรคโนส รากเน่า-โคนเน่า	ราแป้ง รากเน่า-โคนเน่า แอนแทรคโนส โรคผลเน่า	รากเน่า-โคนเน่า ราสีชมพู ราใบติด โรคผลเน่า ราแป้ง
แมลงศัตรูพืช	เพลี้ยไฟ เพลี้ยไก่แจ้ เพลี้ยจักจั่น หนอนดั่งหวดยาวเจาะลำต้น หนอนดั่งปีกแข็งกินราก	เพลี้ยไฟ หนอนกินดอก หนอนดั่งหวดยาวเจาะลำต้น หนอนดั่งปีกแข็งกินราก	เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย เพลี้ยไฟ หนอนเจาะเมล็ด หนอนเจาะผล หนอนกินข้าวผล หนอนดั่งหวดยาวเจาะลำต้น หนอนกินผิวเปลือก หนอนดั่งปีกแข็งกินราก	
ศัตรูพืชอื่นๆ	โรแดง		กระรอก กระจับปี่	
สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ จำนวน 10 ต้นกระจายทั่วแปลง โดยสำรวจการเกิดโรคและแมลงกลุ่มหนอนดั่งของแต่ละต้น สำรวจแมลงอื่นๆ ต้นละ 4 ทิศๆ ละ 1 ยอด และสุ่มสำรวจร่องรอยการทำลายของแมลงที่ผล				

การจัดการ

1. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาและเชื้อราเมตาโรเซียมคลุกดิน
2. พ่นด้วยเชื้อราบีเวอร์เรีย
3. ตัดส่วนของพืชที่เป็นโรคหรือถูกแมลงทำลายทิ้งนอกแปลงและเผา
4. ใช้น้ำพ่นฝอยบริเวณทรงพุ่ม
5. ล่อ ดัก จับ ตัวเต็มวัยของหนอนดั่งด้วยวิธีการต่างๆ นำออกไปทำลาย
6. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
7. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาและเชื้อราเมตาโรเซียมคลุกดิน
2. ใช้น้ำพ่นฝอยบริเวณทรงพุ่ม
3. ตัดส่วนของพืชที่เป็นโรคหรือถูกแมลงทำลายทิ้งนอกแปลงและเผา
4. ล่อ ดัก จับ ตัวเต็มวัยของหนอนดั่งด้วยวิธีการต่างๆ นำออกไปทำลาย
5. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
6. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. ให้เชื้อราไตรโคเดอร์มาและเชื้อราเมตาโรเซียมคลุกดิน
2. ใช้ถุงพลาสติกสีขาวขุ่นห่อผล
3. เก็บและกำจัดผลที่เน่าและร่วง
4. ตัดแต่งผลไม้ให้แน่นเกินไป
5. หากพบเพลี้ยแป้งฉีดพ่นน้ำหรือน้ำผสมไวท์ออยล์บนผลทุเรียน
6. ล่อ ดัก จับ ตัวเต็มวัยของหนอนดั่งด้วยวิธีการต่างๆ นำออกไปทำลาย
7. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
8. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

ปฏิทินการจัดการศัตรูมะพร้าว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เดือน การปฏิบัติ	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
<p>แมลงศัตรู มะพร้าวที่พบ และการป้องกันกำจัด</p> <p>■ = หนอนหัวดำ ■ ■ = แมลงดำท่อม ■ ■ = ดักแด้</p>	<p>การป้องกันกำจัดแมลงดำท่อม ปล่อยแตนเบียน ฉะพริกเทศ อัตรา 5 มื้อ มีค่าไร่</p>						<p>การป้องกันกำจัด หนอนหัวดำ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตัดทางใบเผาทำลาย 2. ฉีดพ่นเชื้อสมิท ทุก 15 วัน 3. ปล่อยแมลงศัตรูธรรมชาติ <ol style="list-style-type: none"> 3.1) แตนเบียนนาครา อุณหภูมิ 200 ตัว/ไร่ 3.2) แตนเบียนไข่ทริโตะแกรมมา 10 แผ่น/ไร่ 3.3) แตนเบียนโกนไลซิส 50-100 ตัว/ไร่ 4. ใช้ฉีกรเคมี สุม่าเม็กทิน เบนโทไธเลท 1.92% สุม่าเม็กทิน 30 กรัม 					
							<p>การป้องกันกำจัด ดักแด้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฟูโรโรลิมอลต์ 1 กรัม/ไร่ 2. ใช้เชื้อราเมตาตาไรเซียม ทำลายหนอน ในกองปุ๋ยหมัก 					

ภาพโดย: ศิริชัย บัวทอง สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ปฏิบัติการจัดการการกำจัดมะพร้าว จังหวัดชลบุรี

สาเหตุ \blacktriangleright
สาเหตุ : เชื้อรา *pythium* sp.
: เชื้อราเน่าราก / เชื้อราเน่าโคนต้น

อาการ : พบเน่าโคนต้น / โคนต้นเน่า
: ใบร่วงลงพื้น รากเน่าหลุด

การป้องกันกำจัด
: ใช้ปูนขาวโรยโคนต้น
: ใช้สารป้องกันเชื้อราที่มีส่วนผสมของทองแดง
: เติมน้ำใส่ในส่วนที่ตัดทิ้ง

สาเหตุ \blacktriangleright
สาเหตุ : เชื้อรา *Helminthosporium* sp.
อาการ : เกิดจุดเน่าสีน้ำตาลที่โคนต้น
: ขยายวงกว้างขึ้น ขอบเขตสีน้ำตาล
: มีทั้ง รากเน่าโคนเน่า และตาย

การป้องกันกำจัด
: ใช้สารป้องกันเชื้อรา (ยาป้องกัน)

สาเหตุของอาการมะพร้าว \blacktriangleright
อาการ : ใบร่วงหรือใบไหม้จากกิ่งก้าน
"หัวหงอก"
การป้องกันกำจัด
: ใช้ปูนขาว
: ใช้สารป้องกันเชื้อรา
: ใช้สารป้องกันเชื้อราที่มีส่วนผสมของทองแดง

สาเหตุของอาการมะพร้าว \blacktriangleright
อาการ : เน่าโคนเน่า รากเน่าโคนเน่า
การป้องกันกำจัด
: ใช้ปูนขาวโรยโคนต้น
: ใช้สารป้องกันเชื้อรา
: ใช้สารป้องกันเชื้อราที่มีส่วนผสมของทองแดง

สาเหตุ \blacktriangleright
สาเหตุ : เชื้อรา *phytophthora*
อาการ : เน่าโคนเน่า รากเน่าโคนเน่า
: (ช่วง 8 เดือน มากที่สุด)
การป้องกันกำจัด : ใช้ปูนขาว / ใช้สารป้องกันเชื้อรา

เชื้อรา \blacktriangleright
สาเหตุ : สาเหตุเน่าโคนเน่า รากเน่าโคนเน่า
: ขอบเขตสีน้ำตาล
อาการ : เน่าโคนเน่า รากเน่าโคนเน่า
การป้องกันกำจัด : ใช้ปูนขาว

ภาพโดย: สุนิลา เลิศศิริ และ นภาพน พวงนางแย้ม สำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี

ปฏิทินการจัดการศัตรูมะพร้าวตามระยะการเจริญเติบโต

	กล้า (ปีที่ 1)	เจริญเติบโตทางลำต้น-เก็บผลผลิต (ตั้งแต่ปีที่ 2 ขึ้นไป)
โรคพืช	ยอดเน่า ใบจุด ตาเน่า โคนผุ ใบจุดสีเทา รากเน่า เรื้อนดิน	ผลร่วง เอือนกิน
แมลงศัตรูพืช	หนอนหัวดำ แมลงดำหนาม	แมลงดำหนาม หนอนหัวดำ ตัวแตร ตัวงวง หนอนจั่นมะพร้าว หนอนร่านมะพร้าว หนอนหน้าแมว
ศัตรูพืชอื่นๆ		วัชพืช
สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ จำนวน 10 ต้น กระจายทั่วแปลง โดยสำรวจการเกิดโรคและการถูกแมลงเข้าทำลายในแต่ละต้น		

1. ย้ายต้นกล้าด้วยความระมัดระวัง อย่าให้หน่อช้ำ
2. ตัดส่วนที่เป็นโรคทิ้งและเผาทำลาย
3. จับแมลงศัตรูพืชในกระเบาะเพาะกล้าออกมาทำลาย
4. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
5. ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคพืชตามคำแนะนำ

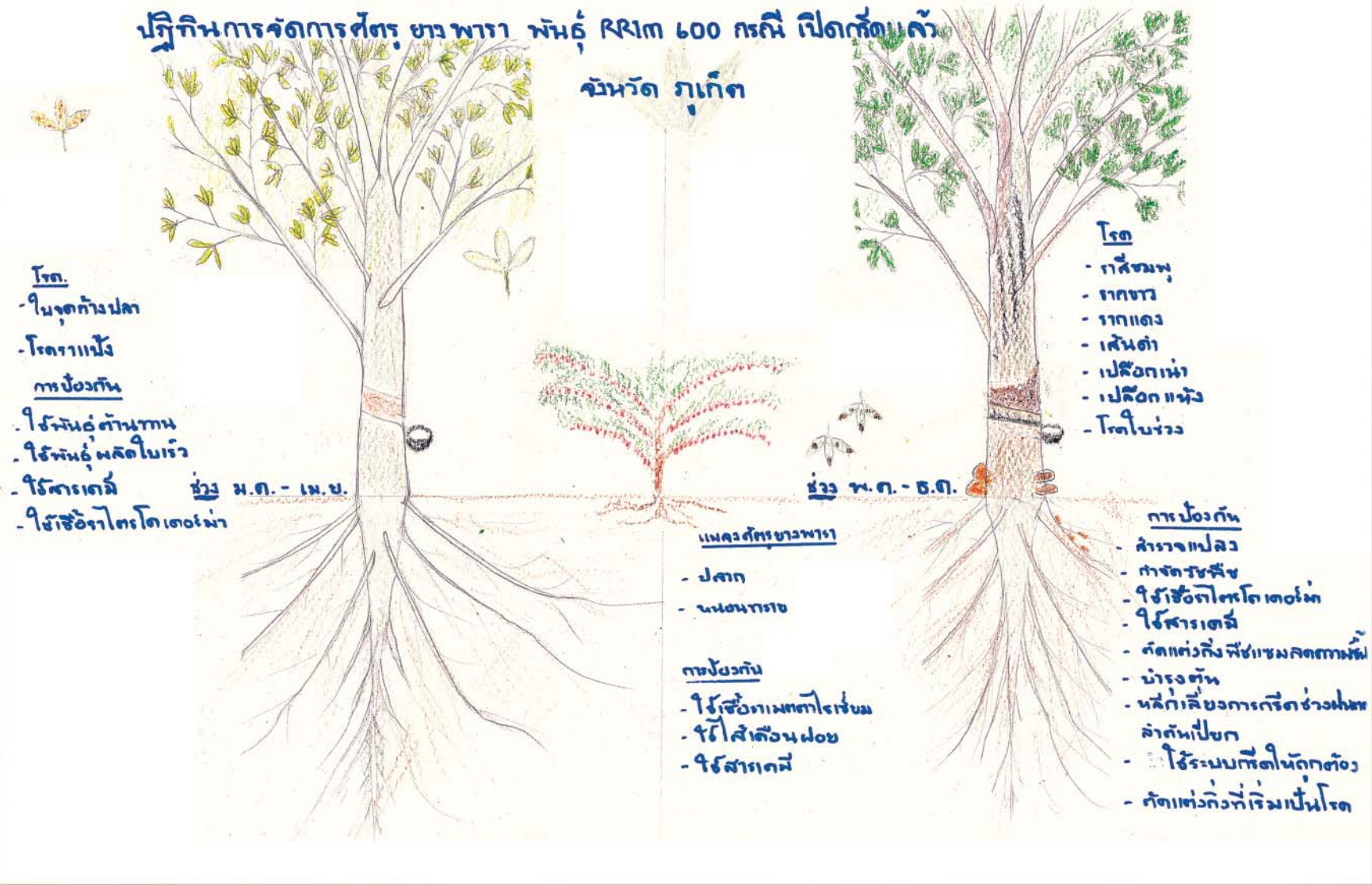
1. ถ้าพบมะพร้าวที่เป็นโรคผลร่วงให้ตัดออก และนำผลไปเผาทิ้งนอกแปลงทันที
2. ปลอ่ยเตนเบียนควบคุมหนอนหัวดำและแมลงดำหนาม
3. ใช้เชือกธนูตาโรเชื่อมใส่ตามก่องปุ๋ยคอกหรือท่อนมะพร้าวที่ตัดทิ้งไว้ในสวน
4. พ่นสารชีวภัณฑ์ตามชนิดของศัตรูพืช
5. ตัดทางใบที่พบการทำลายของแมลงศัตรูพืชและเผา
6. ทำความสะอาดสวนกำจัดแหล่งขยายพันธุ์ของแมลงศัตรูพืช
7. ใส่ลูกเหม็นในคอมะพร้าวไล่ตัวแตร หรือใช้ฟีโรโมนล่อตัวเต็มวัย แล้วเก็บทำลาย
8. ปฏิบัติงานในสวนด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดแผลกับต้นมะพร้าว เพราะจะดึงดูดให้ตัวงวงเข้ามาทำลายซ้ำได้
9. กำจัดวัชพืชไม่ให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยหรือหลบซ่อนของศัตรูพืช
10. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
11. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

การจัดการ

ปฏิทินการจัดการศัตรู ขาวพารา พันธุ์ R21m 600 กรณี เปิดกีดแล้ว

ชนิด ภูเก็ต

ภาพโดย: กนกวรรณ คูพงษ์การ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต

ปฏิทินการจัดการศัตรูยางพาราตามระยะการเจริญเติบโต (เปิดกรีดแล้ว)

	ผลัดใบ-แตกใบอ่อน (เดือนที่ 1-4)	เปิดกรีด (เดือนที่ 5-12)
โรคพืช	ราแป้ง ใบจุดก้างปลา	ใบร่วง ฝักเน่า ใบจุดหนูน ใบจุดก้างปลา ใบจุดตานก เส้นดำ เปลือกเน่า เปลือกแห้ง ราสีชมพู รากขาว รากน้ำตาล รากแดง
แมลงศัตรูพืช	ปลวก	หนอนทราย ปลวก
ศัตรูพืชอื่นๆ		วัชพืช
สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ จำนวน 10 ต้น กระจายทั่วแปลง โดยสำรวจการเกิดโรคและการถูกแมลงเข้าทำลายในแต่ละต้น		

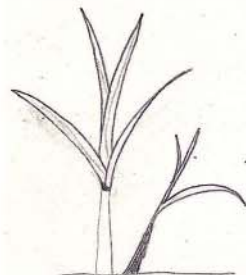
การจัดการ

1. เพิ่มปุ๋ยไนโตรเจนในช่วงปลายฤดูฝน เพื่อเร่งให้ใบยางที่ผลิออกมาแก่เร็วขึ้น ป้องกันโรคราแป้ง
2. ไม่ปลูกพืชอาศัยของเชื้อราเป็นพืชแซมในสวนยางเพื่อตัดวงจรการเกิดโรค
3. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. ปลูกยางพาราพันธุ์ต้านทานโรค
2. กำจัดวัชพืชและตัดแต่งกิ่งสวนยางให้โปร่ง เพื่อลดความชื้น ป้องกันโรคที่เกิดจากเชื้อรา
3. ไม่ปลูกพืชอาศัยของเชื้อราเป็นพืชแซมในสวนยางเพื่อตัดวงจรการเกิดโรค
4. กำจัดวัชพืชในสวนยางพาราให้อากาศถ่ายเทสะดวกเพื่อลดความชื้น
5. เมื่อพบต้นยางพาราเป็นโรคราสีชมพู ให้ชูดเอาส่วนที่เป็นโรคออกให้หมดแล้วทาทับด้วยสารเคมี ถ้าเป็นรุนแรงให้ชูดต้นที่เป็นโรคออกจากแปลงแล้วนำไปทำลาย
6. ยางพาราต้นใหญ่ที่เป็นโรคใบร่วงเกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา ให้หยุดกรีดยางและบำรุงต้นให้สมบูรณ์
7. ในพื้นที่ที่มีโรคเส้นดาร์บาดรุนแรง หลีกเลี่ยงการเปิดกรีดในฤดูฝน
8. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาทาหน้ายางควบคุมโรคเส้นดำ หรือใช้ผสมกับปุ๋ยอินทรีย์และรำโรยรอบโคนต้นควบคุมโรคทางระบบราก
9. ต้นยางพาราที่เป็นโรคทางระบบรากไม่รุนแรงใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาหว่านรอบโคนต้น ถ้าอาการรุนแรงให้ตัดและชูดรากออกไปเผาทำลายนอกแปลง และโรยหลุมที่ชูดด้วยปูนขาวหรือเชื้อราไตรโคเดอร์มา
10. ถ้าพบอาการเปลือกแห้งให้หยุดกรีดยางอย่างน้อย 6-12 เดือน หรือจนกว่าน้ำยางจะไหลเป็นปกติ
11. เอาใจใส่บำรุงรักษาต้นยางพาราให้สมบูรณ์แข็งแรงตั้งแต่เริ่มกรีด
12. ใช้ตาข่ายหรือกับดักแสงไฟดักจับตัวเต็มวัยของหนอนทราย หรือปลูกตะไคร้ล้อมตัวหนอนแล้วจับทำลาย
13. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

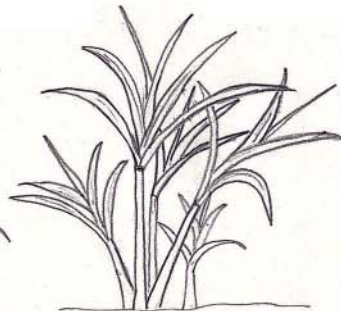

ปฏิบัติการจัดการศัตรูอ้อย จังหวัดอุตรดิตถ์

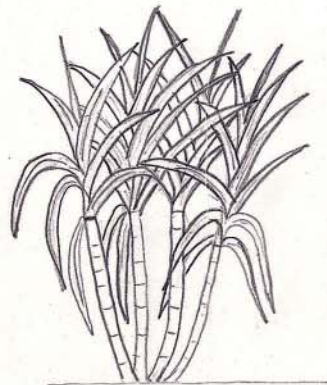
ระยะตั้งตัว
30 วัน

ด้วงหน่ออ้อย → ใช้วิธีการตัดโรตหรือใช้ยาฆ่าด้วง
ปลวก → ใ้ท่อนพันธุ์ปลูกที่ปลอดโรค
โรคใบขาว → ใช้ท่อนพันธุ์ปลูกที่ปลอดโรค, ใช้หมักค้ำแทน

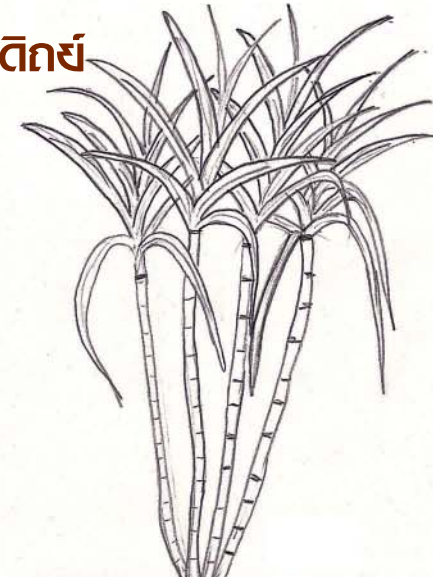
ระยะแตกกอ
140 วัน

หนอนกอสาจตุเล็ก → ใช้หมักค้ำแทน, ใช้ศัตรูธรรมชาติ
หนอนกอสีเขียว → ใช้ในค้ำแทน, ใช้ศัตรูธรรมชาติ
หนอนกอสีจาว → ใช้หมักค้ำแทน, ใช้ศัตรูธรรมชาติ
ปลวก → ใ้ท่อนพันธุ์ปลูกที่ปลอดโรค, ใช้หมักค้ำแทน
โรคใบขาว → ใช้ท่อนพันธุ์ปลูกที่ปลอดโรค, ใช้หมักค้ำแทน

ระยะสร้างน้ำตาล
125 วัน

หนอนกอโตใหญ่ → ใช้หมักค้ำแทน, ใช้ศัตรูธรรมชาติ
หนอนกอกลางโตใหญ่ → ใช้หมักค้ำแทน, ใช้ศัตรูธรรมชาติ
ปลวก → ใ้ท่อนพันธุ์ปลูกที่ปลอดโรค
แมลงบนทอลาอ → กำจัดหิวที่จับก่อนผสมพันธุ์
โรคใบขาว → ใช้ท่อนพันธุ์ปลูกที่ปลอดโรค, ใช้หมักค้ำแทน
โรคคอตะไคร้ → รุกทอลาอที่มีโรค
โรคที่ขมขันทอง } ใช้ท่อนพันธุ์ปลูกที่ปลอดโรค
โรคหน่อดำ } ใช้หมักค้ำแทนโรค

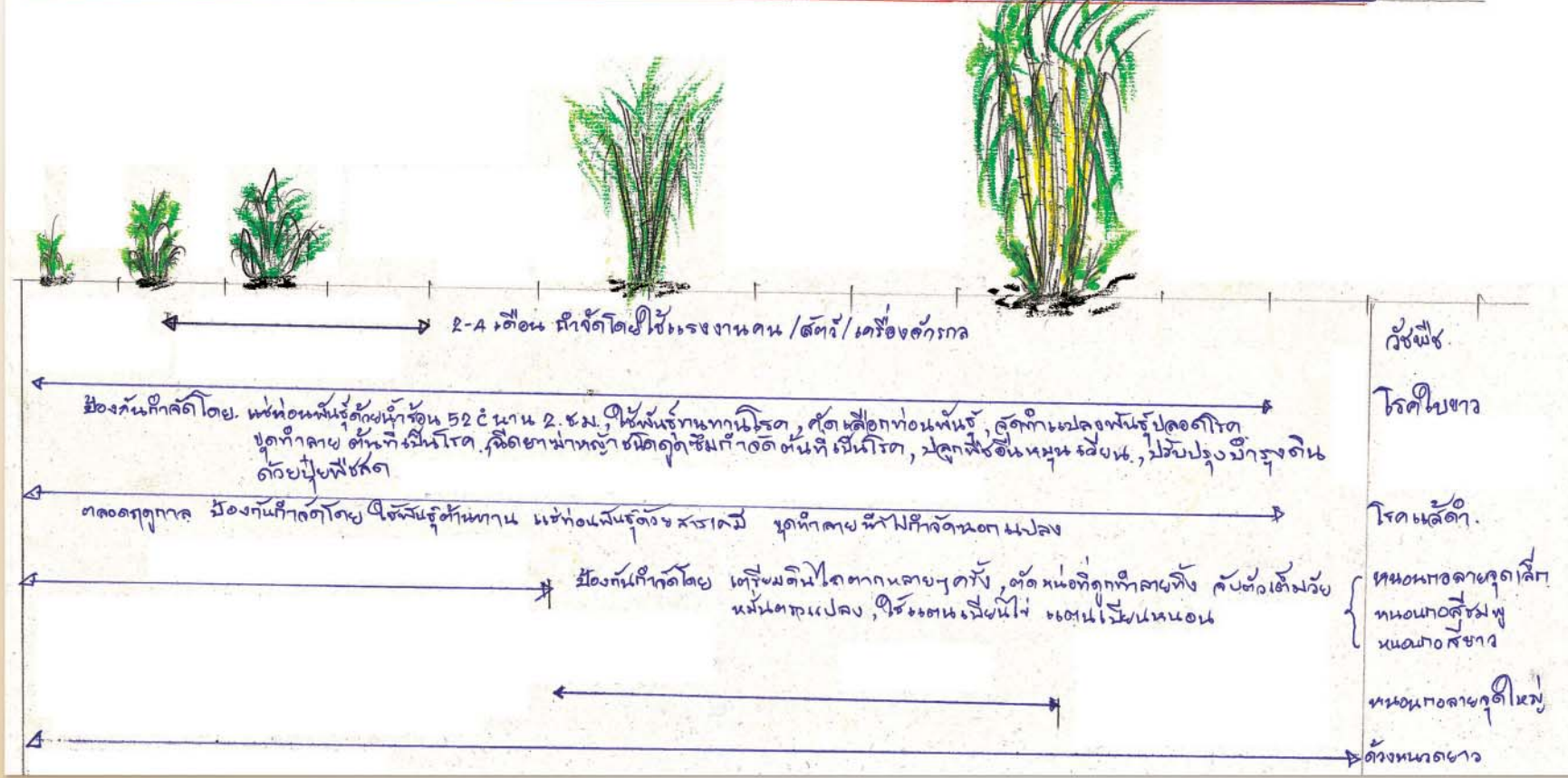

ระยะสุกแก่
155 วัน

ปลวก → ใ้ท่อนพันธุ์ปลูกที่ปลอดโรค
โรคใบขาว → ใช้ท่อนพันธุ์ปลูกที่ปลอดโรค, ใช้หมักค้ำแทนโรค
โรคที่ขมขันทอง } ใช้ท่อนพันธุ์ปลูกที่ปลอดโรค
โรคหน่อดำ } ใช้หมักค้ำแทนโรค

ปฏิทินการจัดการศัตรูอ้อย จังหวัดอุดรธานี

1 เดือน	2 เดือน	3 เดือน	4 เดือน	5 เดือน	6 เดือน	7 เดือน	8 เดือน	9 เดือน	10 เดือน	11 เดือน	12 เดือน	13 เดือน	14 เดือน
ระยะตั้งตัก	ระยะแตกกอ				ระยะช่วงปล้อง (สร้างน้ำตาล)				ระยะสุกแก่ (เตรียมสีน้ำตาล)		ระยะเก็บเกี่ยว		ตุ่มแคะอ้อย

- วึ่งมีง
- โรตในบาง
- โรตเมล็ด
- หน่อนทอลายจุดเล็ก
- หน่อนทอลายจุดใหญ่
- หน่อนทอลายจุดเล็ก
- หน่อนทอลายจุดใหญ่
- หน่อนทอลายจุดเล็ก
- หน่อนทอลายจุดใหญ่
- หน่อนทอลายจุดเล็ก
- หน่อนทอลายจุดใหญ่
- หน่อนทอลายจุดเล็ก
- หน่อนทอลายจุดใหญ่
- หน่อนทอลายจุดเล็ก
- หน่อนทอลายจุดใหญ่

ภาพโดย: วิกรม ไทยเวช สำนักงานเกษตรจังหวัดอุดรธานี

ปฏิทินการจัดการศัตรูพืชตามระยะการเจริญเติบโต

	งอก (เดือนที่ 1)	แตกกอ (เดือนที่ 2-6)	เจริญเติบโตทางลำต้น (เดือนที่ 7-10)	อ้อยสุก (เดือนที่ 11-12)
โรคพืช	ใบขาวอ้อย	ใบขาว กอตะไคร้ ใบชืดแดงและยอดเน่า แล้ด้า เน่าคออ้อย ไบหลวง เที่ยวเน่าแดง	ใบขาว ลำต้นเน่าแดง แล้ด้า ไบจุด เที่ยว ใบชืดแดงและยอดเน่า เน่าคออ้อย ไบหลวง	ใบขาว แล้ด้า ลำต้นเน่าแดง เน่าคออ้อย ไบหลวง
แมลงศัตรูพืช	หนอนกอ แมลงนูนหลวง ด้วงหนวดยาว ปลวก	หนอนกอ เพลี้ยจักจั่นสีน้ำตาล มวนอ้อย เพลี้ยแป้งสีชมพู แมลงนูนหลวง ด้วงหนวดยาว ปลวก		
ศัตรูพืชอื่นๆ	วัชพืช			
สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 1 ไร่ขึ้นไป จำนวน 20 กอ กระจายทั่วแปลง โดยสำรวจการเกิดโรคและการถูกแมลงเข้าทำลายในแต่ละกอ				

การจัดการ

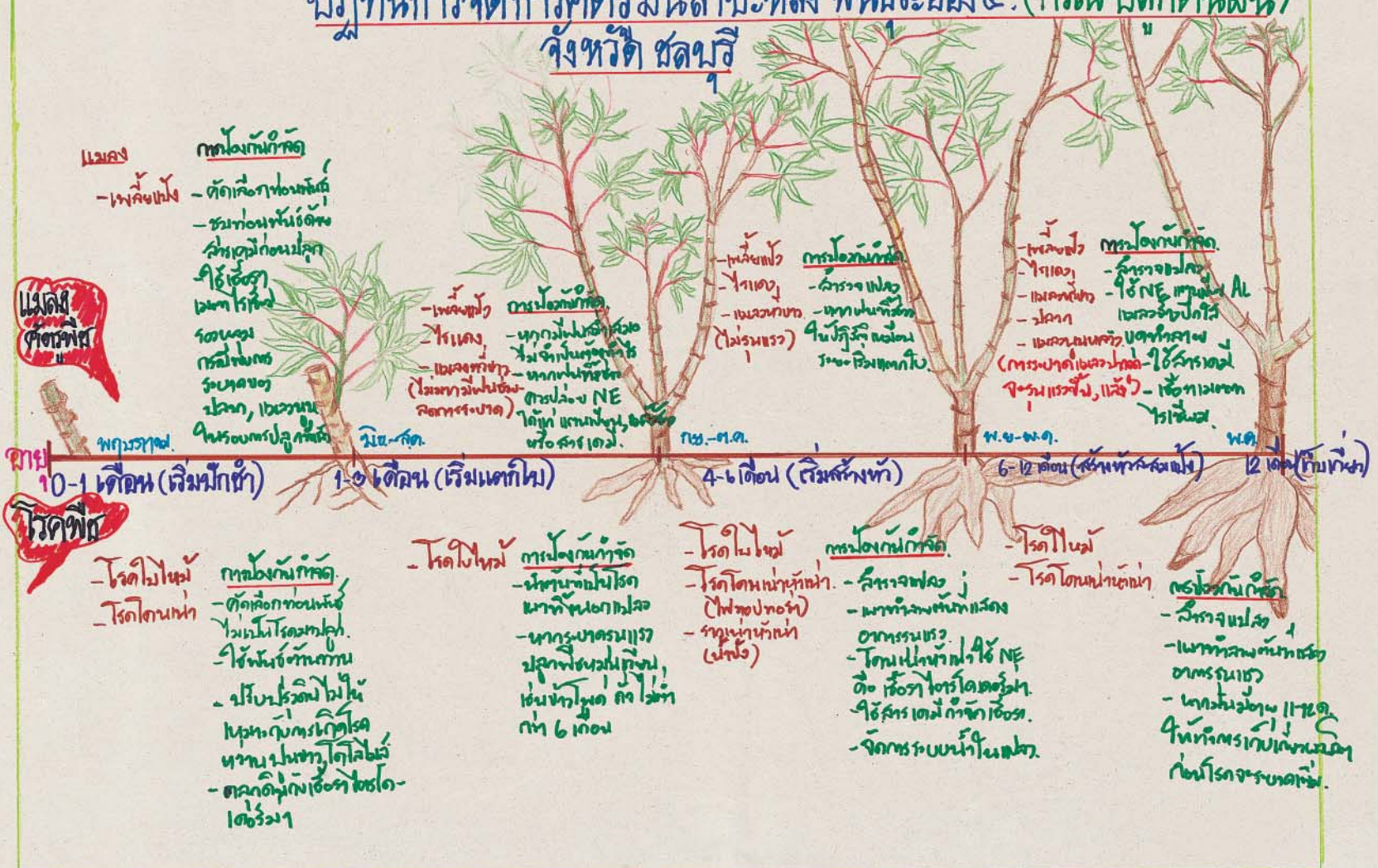
- ใช้ท่อนพันธุ์ปลอดโรคใบขาว หรือผ่านกระบวนการแช่น้ำร้อน (DHWT)
- กอที่แสดงอาการของโรคให้ขุดทิ้งทำลายทันที
- ในแปลงอ้อยต่อที่เป็นโรครุนแรงให้ไถทิ้งและปลูกพืชหมุนเวียน
- กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก
- ปล่อยแตนเบียนไซทริโคแกรมมา
- ขณะไถให้เดินเก็บหนอนด้วงหนวดยาวตามรอยไถ
- ดัก จับ เก็บตัวเต็มวัยของแมลงนูนหลวงและด้วงหนวดยาวออกมาทำลาย
- ใช้เชื้อราเมตาโรเซียมคลุกดิน
- ในอ้อยต่อ การคลุมด้วยใบอ้อยเพื่อลดการเข้าทำลายของปลวก
- ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

- ใช้ท่อนพันธุ์ปลอดโรค หรือผ่านการแช่น้ำร้อน (DHWT)
- ใช้พันธุ์ต้านทาน/ทนทานต่อโรคและแมลง
- อ้อยที่แสดงอาการโรคใบจุด ให้ตัดส่วนที่เป็นโรคออกไปเผา
- กอที่แสดงอาการของโรคใบขาว กอตะไคร้ ใบชืดแดงและยอดเน่า เน่าคออ้อย และไบหลวง ให้ขุดทิ้งทำลายทันที
- ถ้าเป็นโรครุนแรงให้ไถทิ้งและปลูกพืชอื่นหมุนเวียน
- จัดการระบบน้ำในแปลงให้มีการระบายน้ำที่ดี เพื่อลดการเกิดโรคเที่ยว
- กำจัดวัชพืชในแปลงปลูกไม่ให้เป็นที่อยู่อาศัยของศัตรูพืช
- ปล่อยแตนเบียนไซทริโคแกรมมาและแมลงหางนิง
- ดัก จับ เก็บตัวเต็มวัยของแมลงนูนหลวงและด้วงหนวดยาวออกมาทำลาย
- ใช้เชื้อราเมตาโรเซียมคลุกดิน กำจัดหนอนด้วงในดิน
- คลุมกอด้วยใบอ้อย เพื่อลดการเข้าทำลายของปลวก
- อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
- ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ
- หลังเก็บเกี่ยวควรใช้ใบอ้อยคลุมดินไว้ เพื่อลดการเข้าทำลายของหนอนกอ

ปฏิทินการจัดการศัตรูมันสำปะหลัง พันธุ์ระยอง ๕. (กรณีปลูกต้นแฝง)

จังหวัด ชลบุรี

ภาพโดย: สุมลมาถ โลสุทธิ ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชจังหวัดชลบุรี